

INDEPENDÈNCIA

PER UNES INFRASTRUCTURES DECENTS, INDEPENDÈNCIA

La pròxima vegada que us trobeu atrapats dins d'un tren de Rodalies que no funciona com cal (i això us passarà: l'any 2022, per exemple, Rodalies va tenir 284 dies amb incidències greus –més de tres de cada quatre dies de l'any), pregunteu-vos com és que, per cada 100 incidències a Cercanías de Madrid, a Rodalies de Catalunya n'hi ha 144, o per què de cada tres d'aquestes incidències a Catalunya, dues es deuen a problemes d'infraestructures. Recordeu llavors que la inversió per km a Cercanías de Madrid de 1990 a 2018 ha estat 3,5 cops la que s'ha fet a Catalunya, o que la inversió a Cercanías de Cadis, on hi ha un usuari per cada 45 a Catalunya, ha estat gairebé la mateixa que a Catalunya al mateix període.

I pregunteu-vos més coses. Per exemple, com és que aquí a Tarragona, els trens carregats amb mercaderies perilloses han de passar entre la ciutat i la platja, perquè encara no hi ha cap alternativa viable per l'interior; o per què l'estació de la Sagrera, a Barcelona, fa més de 15 anys que està obres i encara no està operativa; o com és que l'any passat es va produir la víctima mortal número 179 al pas a nivell de Montcada i Reixach, que encara no està soterrat.

Us diran que moltes d'aquestes obres ja estan projectades, planificades, pressupostades, i això està molt bé, però no us estranyi que les obres s'eternitzin. L'any 2021, per exemple, la inversió ferroviària executada per l'Estat a Catalunya no va arribar ni a un euro de cada cinc pressupostats, mentre que a Madrid, posem per cas, per cada cinc pressupostats, se'n van gastar 7,5 i això, amb variacions, es repeteix any rere any.

Per què? Doncs perquè el poder que té la paella pel mànec, no només es reserva el privilegi de prometre el que vol, sinó també de no complir-ho quan li convé. Sense control dels nostres propis recursos, no només som ostatsges del que decideix un altre sinó que, a més, ens acusaran de victimistes i insolidaris quan ens en queixem. Sense un estat propi, continuarem pagant impostos de país nòrdic, però fent servir infraestructures tercermundistes. Aquest no és el país que volem.

Per això no som aquí avui per reclamar promeses: som aquí per reivindicar la independència de Catalunya. Visca Catalunya Lliure!